

2. čtení: **Světlo spravedlivých radostně září, kdežto svévolníkům svítlna hasne. (Př 13,9)**

Bratři a sestry,

když jsem se modlil a připravoval k tomuto kázání, a když jsem promýšlel podobenství O deseti pannách a ten verš z knihy Přísloví, musel jsem vážně sám sobě položit otázku: ***Jsem ten pošetilý, kterému došel olej? Který si nevytvořil zásoby? Jsem ten, který přestal radostně zářit? Anebo jsem svévolník, kterému lampa hasne, nebo dohasíná?*** A když jsem nad tím tak rozmýšlel a byl k sobě upřímný, zjistil jsem, že jsou okamžiky, kdy prožívám ve svém životě světlo, a pak jsou chvíle, kdy si připadám vyhaslý. Máte to taky tak?

Připadáš si taky vyhaslý? Připadáš si taky jako ten, kterému dochází šťáva? Jistě, můžou nám docházet fyzické síly, stres, nemoc a únava udělají taky své, přepracovanost, tíživé situace, to vše může vést k určitému vyhoření. Nicméně, polož si otázku, co z toho všeho je pro tebe přípravou na příchod Pána Ježíše? ***Co z toho všeho ti dodává olej do lampy tvého srdce?*** Možná to, abys hořel, hledáš ve službě druhým lidem, svým dětem, rodině, nemocným a potřebným. Možná tě nabíjí práce. Možná to abys hořel, tak vysáváš olej z druhých lidí. Stále chodíš pro potěchu k někomu, kdo je napojen na správný zdroj světla, ale když jsi sám, pak vyhasínáš. ***Co z toho všeho je tím správným olejem do lampy tvého srdce?*** Často hledáme světlo pro svůj život v tomto světě. Pokud máme pro co, nebo pro někoho žít, pak nás to svým způsobem nabíjí, když se ale potom okolnosti změní, pak si připadáme prázdní. To ale stejně není to ***nakupování oleje do zásoby***. To není ten správný olej, který je nutno mít tváří v tvář při setkání s Pánem Ježíšem.

Co tedy máme dělat, abychom měli dostatek oleje a byli připraveni na Pánův příchod? Kde máme ten olej nakoupit, dokud je čas? Uvěřili jsme v Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Ovšem to podobenství **O deseti pannách** mluví právě ke všem, kteří uvěřili. **Všech deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi.** Víme, že tím ženichem myslí Pán Ježíš sám sebe. A jestliže vyšly všechny družičky, pak je jasné, že všechny věděly, kdo je Ženich. Všechny přijaly pozvání na svatbu, tzn., že uvěřily v Ženicha (tj. ve Spasitele) a všechny se vydaly ženichovi naproti. Řekli bychom, že všechny nastoupily cestu víry. A mohli bychom také říct, že všechny prožily ospravedlnění skrze pokání a víru. Vždyť panny jsou přece symbolem čistoty. Avšak pouze **pět z těchto očištěných věřících bylo rozumných, neboť si vzali s lampami i olej v nádobce** do zásoby. Těchto pět počítalo s tím, že se může ženich opozdit a že může přijít až v noci a bude potřeba dlouho svítit. Naproti tomu, těch **pět pošetilých, si nevezly olej do zásoby.** Evidentně situaci podcenily a přistoupili k ní ležerně. **Však ono to nějak dopadne...** Jinými slovy, od pozvání na svatbu uběhl určitý čas, kdy se mělo všech deset panen připravit. Připravilo se jich však jen pět. Ostatní považovaly za důležitější v době příprav jiné věci. Některým možná bránili své osobní, nebo rodinné starosti, nebo příliš mnoho práce, anebo si jen užívali lenošení, či nějaké zábavy. Ty rozumné se však připravovali poctivě.

Když ale ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Takto dále pokračuje ten příběh. Noc v tom podobenství může být dobou temnoty. My sami tuto dobu jistě vidíme, že je stále větší tma. První křesťané se domnívali, že Pán Ježíš přijde podruhé na svět ještě za jejich života. Další generace se také domnívaly, že Pán přijde brzo. I my se někdy domníváme, že se to stane brzy, protože větší tma už přece být ani nemůže. Všichni jsme jako družičky natěšení, že Pán přijde ještě za světla. Ale možná už je hluboká noc. Nicméně v tom podobenství se ještě nemluví o noci, ale pouze o tom, že **když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly!** Tzn., že to mohlo být klidně odpoledne, po obědě, znavené ulehly a usnuly, neboť přišla ospalost. Když je člověk ospalý, tak je otupělý. Kolik tragických nehod se stalo proto, že na řidiče přišla ospalost? Člověk jede, klimbá u toho a ani si neuvědomuje to nebezpečí. Ta ospalost v tom podobenství je Pánem Ježíšem míněna jako duchovní ospalost. A ta je taky

nebezpečná. Svědomí věřícího se stává otupělým vůči hříšnému konání. Kdysi jsme brali vážně, kdejakou zlou myšlenku, která se nám uhnízдила v hlavě, a hned jsme z ní činili pokání, dnes už se na to přece díváme s nadhledem. To přece není tak důležité. Člověk si ani neuvědomí, že **světlo v něm se stalo tmou**. Že **přestal radostně zářit** a že se začal řídit opět podle své vůle. A tím **se stal svévolníkem, a naplňuj se na něm to slovo, že mu svítlna hasne**. Pokud jsme jenom ospalí, číňme pokání, než usneme.

Nicméně **všechny družičky usnuly**. Někteří vykladači tuto pasáž vykládají tak, že tím spánkem je míněna tělesná smrt. Tělesně umřeme všichni, kteří se nedočkáme slavného příchodu. A při vzkříšení z mrtvých budeme všichni vzkříšeni. **Jedni k životu věčnému, druzí k věčnému zatracení**. Výrok Pána Ježíše v Janově evangeliu 5, 28-29 by to potvrdil: *Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho (Otcův) hlas a vyjdou: ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení*. K tomu skutečně sedí další verš z onoho podobenství: **Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tu, jděte mu naproti!“** Ať už druhý příchod nastane až po naší smrti, anebo za našeho života, to je v podstatě jedno. Tím podobenstvím nám Pán Ježíš chce říct, že máme bdít a že se máme připravovat. Jednak máme čistit lampy svého srdce, neboť jak je psáno, náš **duch je lampa od Hospodina**. Nicméně dále čteme, že **všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy**. Jenže pět zjistilo, že nemá do nich olej, neboť si ho nekoupily do zásoby.

Vracíme se k otázkám ze začátku: Co to může tedy být ten olej? Kde se dá koupit a co to stojí? Pomůžeme si Biblií: V Přísloví 4,18 čteme: **Stežka spravedlivých je jak jasné světlo, které svítí stále víc, až je tu den**. Víme, že nikdo z nás není spravedlivý, ale **jsme ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykopením v Kristu Ježíši**. (Ř3,24) Někdo může říct, že spravedlnosti už jsme dosáhli díky Kristově oběti. A má pravdu. Nicméně to slovíčko „**jsme ospravedlňováni**“ je čas průběhový. Tzn., stát si na tom, že jsem byl ospravedlněn a už nic nebudu dělat, už si třeba jen lehnu, už se nepotřebuji ani modlit, ani čerpat Boží slovo, a prostě si budu dělat, co chci, to je velký mýlka! Takový člověk se pak nemůže divit, že mu dochází olej! My se naopak potřebujeme stále aktivně připravovat na svatbu Beránkovu, stále potřebujeme čistit lampy, a potřebujeme do nich olej. Mnozí vykladači za ten olej mají Ducha svatého, tzn., že předpokladem je znovuzrození, obrácení, nicméně měli bychom stále chodit v tomto obrácení ve víře a pokoře směrem k domu Otcovu a hledat Jeho tvář a Jeho vůli. Rozvíjet vztah se svým Bohem. Rozmlouvat s Ním. Měli bychom taky čerpat neustále z Božího slova, neboť je psáno: **Kam tvá slova proniknou, tam vzchází světlo, nezkušené nabývají rozumnosti**. Tzn., že nemusíš zůstat pošetilý a nerozumný. A nemusíš zůstat vyhaslý. A jestli si tak připadáš, pak je to signál, že nemáš tento olej. A nepomůže ti jej získávat od druhého člověka. U druhého člověka se můžeš pouze ohrát, být chvíli ve světle, ale sám toto světlo nevlastnit. A když pak přijde Pán? Ti rozumní ti olej nebudou schopni dát. A můžeš se v tom světle potěšovat třeba ve shromáždění, ale když pak odejdeš, zase je tma. Pokud tomu tak je, pokud prožíváme nedostatek oleje, pak si položme ruku na srdce. **Proč se nám to stalo?** A vězte, nikdo není na vině, pouze my sami. A každý sám za sebe. A mělo by nás to vyburcovat a **měli bychom jít nakoupit olej, dokud je čas!** Jedno vím, že toho času je už méně, než před hodinou. A za co nakoupíme? Dejme Bohu svůj život a dejme mu svůj drahocenný čas. Každý den! Pokud si horlivý služebník a nabíjí tě služba, věz, že potřebuješ být s Bohem především také sám za sebe. Nedostaneš od toho **Prodavače** olej za čas někoho jiného. Musíš prostě platit svým časem. A pokud to budeš dělat, pak budeš mít světlo i olej. Pak tvá víra, naděje a láska neochladne. Pak vejdeš při Ženichově příchodu na svatbu! Pak se ti nemůže stát, že ti Pán řekne: **Neznám tě!** Dveře však zůstanou zavřeny pro ty, které Pán nezná, protože s ním vlastně nikdy neměli žádné osobní společenství. Kéž to tedy není nikdo z nás. Amen. Píseň 375 modlitby píseň 424

Slovo poslání: Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. Mt 24,44

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň 360

